

ΤΟ ΜΕΓΑΔΕΙΤΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο «ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ ΜΑΣΚΑ»

Τό τρομερώτερο μυστικό της ιστορίας. Πειδός ήταν ότι «Ανθρωπος με τη σιδερένια μάσκα»; «Η σχετικές έκδοσης και εί θρύλοι. Νέες διγνωστες λεπτομέρειες. Η άποκαλύψεις του ιστοριοδίφου Λαγκράντ Σανσέλ. Μιά έμπιστευτική έκδοσης του βασιλικού πράκτορος. Η ίνγκρια με τη σπάθα και την χερόνα. Οι υποπτοι που πάν στὸν πόλεμο για νὰ μήν ξαναγυρίσουν.

Ο περίφημο ήτητηα του «Ανθρώπου με τη σιδερένια μάσκα», ένα ἀπό τα σκοτεινά και ἀξέδαλπτα μυστικά που κρίθηκε ἡ Ιστορία τοῦ 17ου αἰώνος, μᾶς έχει ἀποσχιλήσει και ἀλλοτε. Σήμερα όταν προσθέτουμε μερικές καινούργιες λεπτομέρειες τοῦ Ιστορικοῦ αὐτοῦ δράματος, τις διότιες μόλις τώρα ἔφερε σὲ φόνος ένας διάσημος Ενδωπαῖος Ιστοριοδίφης.

Προτιμερα οἶμα, δες κάνουμε μάς σύντομη ἀνασκόπηση τῶν παλαιών δεδομένων τῆς οκτευτῆς αὐτῆς τραγωδίας.

Μεταξὺ τῆς 2 Μαΐου 1680

καὶ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1681, χρονίς κανεὶς νά μπορῇ νά καθορισῃ ὁριστικῶς τὸ μῆνα καὶ τὴν μέρα, ένας κατάδικος μεταφέρθηκε καὶ κλείστηκε στὸ τρομερὸ φρούριο τοῦ νησοῦ τῆς Αγίας Μαργαρίτας, ποὺ εἶνε λίγο μαραύρι ἀπὸ τὸ νότιο παράλιο τῆς Γαλλίας. «Ο καταδικοῦς αὐτὸς φρούριος στὸ πρόσωπό του μάς σιδερένια μάσκα, η ὥποια εἶχε μονάχα τὶς τρόπες ποὺ ζηταζόντουναν γιαν' ἀναπτύνει, νά βλέπει καὶ νά δέχεται τὴν προφήτη του. Μ' αὐτὴ τὴν τρομερὴ μάσκα έμεινε κλεισμένος διαστημάδης κατάδικος μέσου στὸ φρούριο ὃς τὸ 1688, δόπτη μεταφέρθηκε, κατόπιν ἐμπιστευτικῆς διαταγῆς τοῦ βασιλέως, στὴ φρεγάτη καὶ ίστορική Βαστιλλή, στὸ Παρίσιο. Μὲ τὴν ίδια σιδερένια μάσκα ἔγινε ὁ κατάδικος κλεισμένος καὶ δια τὴν Βαστιλλή ὡς τὶς 19 Νοεμβρίου 1703, δόπτη, συμφωνα μὲ τὰ ἄρχεια τῆς τρομερῆς αὐτῆς φυλακῆς, πεθαίνεις στὴν θάνατηρική, ἀφοῦ προηγούμενών οἱ έκαναν ἀγνόστο τὸ πρόσωπό του.

Ποιοὶ ήταν δὲ ὁ «Ανθρώπος με τὴ σιδερένια μάσκα»; Νά τὸ μεγάλο ποδόλιο, στὸ ποὺ κανεὶς ίστησε τώρα δὲν μπόρεσε ν' ἀπαντήσῃ;

Ν' ἀπαντήσῃ μὲ βεβαϊότητα, γιατὶ τόσοις θυδόλοι καὶ τόσες ἔκδοξες ἀπάρχουν γιαν τὴν ταύτην τοῦ τραγικοῦ προσώπου, θέτε τὸ έκτημα, ἀντὶ νά ἔξηγινέται, σιναποτίστεται ἀκόμη περισσότερο.

Η λίστα ποὺ δίνει στὸ ποδόλιο μας αὐτῆς τῆς ίστοριας διατητοῦσε:

1.—Σήμερα μὲ μερικούς, ότι «Ανθρώπος με τὴ σιδερένια μάσκα» ήταν ένας ἔδογμο τέκνου, τὸ ὅποιο ήταν βασιλίσσα τῆς Γαλλίας. «Αναναὶ ἡ Αντστραχή ἀπογήτησε φοινὶς ἡ μὲ κάποιον Κ. Ν. Ρ. (κομψατι τὸ Ριβιέρ, ἡ κόμη τοῦ Ροσεφοῦ), επειτα ἀπὸ έναν πατανικὸ τέκνουσα τοῦ περιφόρου καρδιναλίου Ρισελλέ. Σήμερα μὲ μερικούς, ὁ Ρισελλέ, ποὺ μισοῦσε τὸν ἀδελφὸ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου 13ου Γάστονα, ἐπεδίωξε νά ἀποτήσῃ ήταν ίστησα ένα γιο ποὺ νά καταλάβει ἀδέ τὸ θρόνο ὃς διάδοχος ήτοι ὁ Γάστον νά μη γίνη βασιλεύς. Τὸ τέκνο θμως αὐτὸς κλειστήκε, ὅταν μεγάλωσε, στὴ

Ο μυστηριώδης φυλακισμένος μεταφέρεται στὸ φρούριο τῆς Αγίας Μαργαρίτας

φυλακή, μὲ μιὰ σιδερένια μάσκα στὸ πρόσωπο.

2.—Σήμερα μὲ μάλλους, δὲ «Ανθρώπος με τὴ σιδερένια μάσκα» ήταν ὁ δούκης τοῦ Μογούν, ἔξωγαμος γιοὺς τοῦ βασιλέως τῆς Αγγλίας Καρόλου Σου. Ο δούκης ἐπανεστάτησε ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του, μὲ νικήθησε καὶ, ἀντὶ νά θανατώσῃ, μεταφέρθηκε στὴ Γαλλία καὶ κλειστήκει στὸ φρούριο τῆς Αγίας Μαργαρίτας.

3.—«Ένας χρονικογράφος τῆς εποχῆς ίσχυρίζεται ὅτι πρόκειται για τὸν περιφόριο τοῦ δουάνα τέλη Μαΐου, ὃ δούπος χάρκης κατά τὸν μηνόντα περιφέρεται στὴ φρούριο τῆς Κρήτης στὰ 1660.

4.—«Ένας ἄλλος χρονικογράφος ίσχυρίζεται δια πρόκειται για τὸν κόμητα τέλη Βερμαντού, ἔξωγαμο τέκνο τοῦ βασιλέως Ηλίου, Λουδοβίκου 14ου, καὶ τῆς ενόντιμης του κυρίας Ντέ λά Βαλλιέ.

5.—«Αλλη μὰ ἔκδοση λέγει δι τὸ «Ανθρώπος με τὴ σιδερένια μάσκα» ήταν ένας ιδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ δουκοῦ τῆς Μάντουας, ποὺ λεγόντα Ματιόλη. Ο Ματιόλη ἀπόντες μεγάλη ἐπιφύλαξ στὸν κύριο του καὶ κατόρθωσε νὰ τὸν μεταπείσῃ, ὅταν κάποιες ἀπεράσπισε νὰ παραδέσῃ τὴν προτείνουσα του στὸ βασιλέα Λουδοβίκο 15ο καὶ νὰ γίνη ἀπόλεις αὐτοῦς στὸ βασιλικό πατάτη. Ο Λουδοβίκος, για την πιναρία του, διέταξε καὶ τὸν ἔλειπεν στὸ φρούριο.

6.—Μιὰ ἄλλη ἔκδοση λέει πως ήταν δὲ Ερρίκος Κρόμβελ, δεύτερος γιοὺς τοῦ περιφύλαξ δικτάτορος τῆς Αγγλίας, ὃ δούπος έξαρσαντάκη κάποτε, κωρίς ν' ἀνακαλύψθησαν στὸ φρούριο της Κρήτης.

7.—«Ένας χρονικογράφος Ντούτει ίσχυρίζεται πῶς δὲ «Ανθρώπος με τὴ σιδερένια μάσκα» ήταν ένας ἔξωγαμο τέκνο τοῦ βασιλίσσης Αννας τῆς Αδοντοκαῆς καὶ τοῦ «Αγγλιού δούπου τοῦ Βούνιγκχαμ».

8.—Κάποιος ἄλλος χρονικογράφος πάλιν ίσχυρίζεται ὅτι ήταν δυστηχημένος Φουνκέ, τὸν δούπον ταύτετερος καὶ βασιλική Αὐλή τῆς Γαλλίας.

9.—«Ο Γάλλος βατατὸς ἀμύοστης τῆς Συνίας Ταλές δημοσίευσε ἕνα δόλοκληρο βιβλίο, για ν' ἀποδείξῃ πῶς τὸ μαντωριδιώδες πρόσωπο τῆς Αγίας Μαργαρίτας ήταν δὲ Αρμένιος Πατριαρχῆς Ἀρδεδίκη, τὸν δούπον ἀπήγαγεν καὶ ἔλειπεν στὸ φρούριο οἱ Ιησουτίται, οἱ τρομοειδεῖς αὐτοῦ καθολικοὶ καλλιόροι..

10.—«Αλλοι πάλιν λένε διτὶ πρόκειται για έναν ἄλλο θύμα τῶν Ιησουτίτων, έναν στενὸ φίλο τοῦ Λουδοβίκου 14ου, τοῦ δούπου ὃμοιο τὸ θύμων δὲν ἀναφέρεται.

11.—«Ένας χρονικογράφος τῆς ἐποχῆς ἀναφέρει διτὶ δὲ «Ανθρώπος με τὴ σιδερένια μάσκα» ήταν ένας δέσμογάμος γιαν τὸν Λουδοβίκο 14ος καὶ την νύ φη σ τον Ερρίκο τα εις τη ε Αγγλίας, δουνάσ σ της Ορλεάνης.

12.—«Επίσης ἄλλος χρονικογράφος βεβαιώνει διτὶ πρόκειται για τὸ πρόσωπο τῆς Μαζαρίνη, τὸν Μαζαρίνο. Σήμερα μ' αὐτὴν τὴν ἔκδοξη, καὶ δι βασιλεύς Λουδοβίκου 14ος ήταν ἐπίσης πατι τοῦ Μαζαρίνου! Ή τελευταίη ἔκδοξη είναι αὐτή που δέσμοις διτὶ στὸν πρόσωπο τοῦ Λαγκράντ Σανσέλ. Η ἔκδοξη αὐτή είναι η δεξιή:

Η βασιλισσα της Γαλλίας "Αγνα ή Αντιστρατή δὲν έφερε στὸν κόμο μονάχα τὸ Λουδοβίκο 14ο, τὸν καπονό βασιλέα. Οχτώ ώρες ἐπειτα ἀπὸ τὴ γέννησι του, στὶς 5 Σεπτεμβρίου 1638, ἡ βασιλισσα έφερε στὸ φῶς κι' ἔνα δεύτερο ἄγνοι, γιατὶ εἶχε κάνει δίδυμα. Κανένας ἄλλος δὲν τὸ ηὔχει αὐτό, ἕπειτα ἀπὸ τὸν σπανακιο Ρισέλι, τὸ μιστικούμβων τῆς βασιλισσῆς. Οὔτε ὁ ίδιος ἄνδρας οὐδεὶς Λουδοβίκος 13ος δὲν ηὔχει τίποτα. Ο Ρισέλι λοιπὸν σκέπτηται πώς τὸ δεύτερο παιδί απὸ τὰ δίδυμα θὰ δημιουργοῦνται περιπλοκές στὴ διαδοχὴ Γαλλικοῦ θρόνου, που διοικεῖ αὐτὸς ἡγαντὸς ἀληθινὸς κέρδεμα. Γ' αὐτὸς τὸ πήρε καὶ τὸ ἔδυσε σὲ μᾶτι φτωχὴ γναῖνα νὰ τὸ ἀνάβρεψεν, καὶ ἀπὸ καρῷ σὲ καρῷ πήγανε ὁ ίδιος κι' ἔβλεπε. "Οταν τὸ παιδί μεγάλων, τὸ πήραν στὸ πλάτι, μᾶτι σὺν ὅπῃ δηθὲν ἐνὸς πειθαμένου βαρφόνου, ποὺ τὸ ἄφησε ὅργανον. "Εμοιάζει δημοσιότητα τοῦ νεαροῦ Λουδοβίκου 14ον καὶ, σὲ μᾶτι στιγμὴ μητροφῆς στοργῆς. Μά εἰναι ἀμέσως πήγε στὸ Ρισέλι καὶ τοῦ φανέρων τὸ μυστικό. Ήταν εὐθὺς ἀμέσως δημόσια καὶ τοῦ ἔκμητρηνθηκε τὸ σφάλμα ποὺ εἶχε κάνει. Δὲν μποροῦσε λοιπὸν πειθαμένος νὰ γίνη τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ ἔξανθισται δὸς διδύμων. Μά ἡ "Αγνα ή Αντιστρατή δὲν δεύτερα μὲν κανέναν τρόπο νὰ θανατωθῇ τὸ παιδί της, καὶ δημόσια πούλησε στὸν Βασιλέα. "Η ἔκθετης δέν ἐπέτρεψε τὴν ἀναγνώσιον πούς θάνατον! "

Ἄντη είναι ἡ ἐκδοχὴ τοῦ συφόντος Ιστοροδίφου, τὴν δοπιὰ ἐνάροψη, δημοσία πούλησε στὰ ἐμποτευτικά ἄρχεια τοῦ Ρισέλι. "Αναφέρει ἐπίσης μὲν ἐμποτευτική ἐκδοχὴ τὸν ἐνός πρόσωπο, για τὸ δόπιο πρόκειται, είδα στὸν τοίχο, ἀμιστερά, σκαλισμένη τὰ διδύμων :

«ΕΔΩ ΕΙΝΕ Ο ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΣ.

«Στὸν ἀνέναντι τοῦγε εἴδα ἐπίσης σκαλισμένη μὰ ζυγαρά. Στὸ δια της μέρος, ποὺ ηὔτανε γεγενένα, σὰν βαρύτερο, πρὸς τὰ κάτω, είχε μᾶτι σπάθα, καὶ στὸ ἄλλο, τὸ ἀλαρπότερο, ὑπῆρχε πολὺ καλά σκαλισμένη ἡνα βασιλικὸν στέμμα.

«Όλα αὐτὰ διέταξα γιὰ τὰ σθένσουν, σκαλισμένα πὺ βαθειά τὴν πέρα τῶν τοίχων, γιατὶ γομίζω πῶς μ' αὐτὰ τὸ πρόσωπο, γιὰ τὸ δόπιο πρόκειται, δῆλης σὲ προδώσω τὸ μυστικό του».

Καὶ ὁ μωσαϊκὸς πράκτορας τοῦ βασιλέως προσθέτει χαρακτηριστικά :

«Όλα τὰ πρόσωπα ποὺ είδαν τὰ σκαλισμένα ἔκεινα σχήματα φρόντισα νὰ σταλοῦν στὸν πόλεμο μὲ τοὺς Βαρετερίνους».

Αφαλῶς τὸ πρόσωπα αὐτὰ δὲν γνώνειν, ξωτανάν ἀπὸ τὴν ἐπαντετούτη ἐξεινάσθη. Κι' ἔτοι τὸ μωσαϊκὸν τοῦ φυλακούμενον μὲ τὴ σιδερένια μάσκα ἔκεινε σκοτεινὸν κι' ἀ-διεξινιστο.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

(ΤΟΥ ALBERT SAMAIN)

Ροδόχωνις δὲ οὐνόφανς σιγά-σιγά κχωμάζει, φρίσσουν δὲ έληξης δὲ σημειεύει, δὲ κλόνι σαλεύει ὡς κάτω, τὸ ροδομέτωπο βουνὸν περίσσανα σωριάζει μύρια λαχούρια διάφανα στὰ ριζοθεμέλια του.

Γρυγνοῦντες πέρα ἀπὸ τοὺς ἀγνούν, ένα στόχο ἀνατριχιάζει, κάποια γλυκάδα τῆς Βηθλεέμ πλανιέται δόλογρά του. Εμπόδιος δὲ ἄντες καὶ στὸ ζῶ καθημένην ἀγκαλιάζει, μάνα, κωνιώντας τὰ παιδιά ποὺ κλείνε τὰ βλέφαρά του.

Κι' διόδιθε πρόδη τὸ μέτωπο ιγνήζοντας μὲ κάρι κανιστρά φέρουν, ποὺ εινοδίες τῶν μενεζέδων γαλινουν, κι' ἔχουν τὸ δόδιο τὸν πλατάν, τὸ μονοπάτι πάρει.

Γυναικεῖς ποὺ ή περπατησάν κι' ἡ θάρα ωμορφαίνουν. Κι' ἀργοδιαβαίνουν, πίσω τους ἀφίνοντας τὰ θάμπη, τοὺς θείους ἔκεινον δειλινού ποὺ ἐμύρωσαν κι' οἱ κάμπτοι.

Μετάφρ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΠΙΑΛΙΤΗ

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

— Δέν έρω τι νὰ κάμω, φίλη μου, μὲ τὸ νέον ὑπέρτει. Είναι τόσο κουτάς, ποὺ κάνει πάντα τ' ἀνάποδο ἀπ' δ', διὰ τὸ πού.

— Εβηκολα μπορεῖς νὰ τὸν διοφθάσως. Νά τοι λές τ' ἀνάποδα γιὰ νὰ κάνη τὰ σωστά.

ΤΑ ΔΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΙ' Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ ΤΟΥ

"Ἐνας ἀπὸ τοὺς περιφημοτέρους Πάπας τῆς Ρώμης ήταν καὶ οἱ Σιζιος ὁ Ε', ὁ ὀποῖος στὴν πατερικὴ τοῦ ἡλικία φίλαγε κοίρους καὶ ἀνήλικους βασιλικῶν δὲλτα τὴν ἡγεμονίαν ἀξιώματα μέχρι τὸν ἀνεπάτελον. Γιὰ τὸν Πάπα αὐτὸν διηγοῦνται καὶ τὸ ἀνάλογο ἀνέδοτο:

Πρὶν γίνει Πάπας, ὠνομάζοταν Μοντάλι καὶ ἔμενε στὴ Φιλαρενία, ὅπου διοικοῦσε κατόπιν τόπου τάγματα μανάνων. Ἐπειδὴ δημος ἤλθε εἰς οὗτον μὲ τὶς ἀρχές της πόλεως, ἐποχογόνητος μια μέρα ἔνα δημαντάτο λίβελο κατὰ τῆς Κυβερνήσεως στὸν πόρτα τῆς κεντρικῆς ἐκκλησίας καὶ σπεύσας ἀμέσως νὰ ἀπομαρτυρηθῇ ἀπὸ τὸ μέρος ἐκείνης.

Ο ἔξαρχος τοῦ Πάπα, ἔνας ἀπὸ τοὺς ἔκμητρην διαταράτον τὸν ἀνταπόκειτον καὶ ἔδωσε διαταράτη νὰ τὸν συλλάβουν.

Ἐντωμεταὶν ὡς φυγὴ περιελαύνατο ἐδῶ κι' ἔκει, ζητώντας στέγη στὰ διάφορα μοναστήρια.

Μιὰ νύχτα κατέλυσε σὲ κάποιο μοναστήρι τὸν Αἴγυπτον καὶ ὑστεραὶς τὸν ἀπέτιντον διετόν έλαβε τὸ θάρρος νὰ ἡγιένη διανεικά ἀπὸ τὸν ἡγούμενον δέκα διστάσην (νομίσματα τῆς ἑποχῆς ἐκείνης).

Ἐκείνος, μολονότι ὁ Μοντάλι τοῦ ήταν ἐντελῶς ἀγνωστος προσωπικῶς, τὸν ἐλιτητήμερο περιελάμπει τὸν περιστατικὸν μὲ τὸν ἡγούμενον δέκα διστάσην καὶ ἀνάχωστη γραμμάτων, στὸ διόπτρο διαβάσης ἐκείνους ἀρχέτερο γενναίος δέν μπορεῖ νὰ διαβάσῃ τὴν γραμμήν. Γι' αὐτὸν ὑπέθεσε πάλι εἰχε στέγησης τὴν γραμμήν της προστατεύσεως της Κυβερνήσεως τοῦ ήγούμενου δέκα διστάσην καὶ τὸν θρόνον ἀκόμα ζωντανὸν νὰ τοῦ τὸν στείλουν στὴ Ρώμη μὲ συνοδεία.

Ο ήγούμενος αὐτὸν ήταν Πάπας, ἵστερος ἀπὸ κάιστρα κρόνα, ἐξευλλογούντας μιὰ μέρα τὸ σημειωματάριο τοῦ βοήθου ἐκεῖ γοιαπενο τὸ παλῆ τοῦ περιστατικοῦ μὲ τὸν ἡγούμενο ποὺ τὸν εἶχε εὐεργετησεις σὲ μιὰ δισκούρη περιστάσιο. Αἱμεδος λοτῶν έδωσε διαταράτη νὰ φάξουν κι' ἀν τὸν θρόνον ἀκόμα ζωντανὸν νὰ τοῦ τὸν στείλουν στὴ Ρώμη μὲ συνοδεία.

Η διαταράτη τοῦ ήγούμενος αὐτὴν παρεξεπήγη-θη. Κι' ἔτοι ἔπιασαν τὸν δύστιχο ήγούμενον... Ο ήγούμενος, νομίζοντας δητὸ τὸν κατάγγειλαν στὸν Πάπα γιὰ τὴ διαγωγὴ του ἀπέναντι τοῦ ἐπισκόπου τῆς περιφερείας του, γονάτισε μαρός του, δητὸν τὸν παρουσίαν πρὸ αὐτοῦ, καὶ τὸν είπε:

— Αγε τάπερα, ἔπιαξε καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσης γι' αὐτὰ ποὺ ἔκανα στὸν επισκόπο μου.

Μόλις ὡντος αὐτὰ τὰ λόγια δὲ τὸν Πάπα, δὲ οποῖος δέν εἶχε διέλει τὴν πέραστα τὸν διαρρόδες μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν ἀποστόλον, τοῦ είπε:

— Δεν είνε σωστὸ δέσμον τὰ φίλωνεις σου, ὅλλα ἔγων σὲ κάλεσα σήμερα ἔδω γιὰ ἄλλο ζήτημα. Κατηγορεῖσα δητὸ διαστολῆς τὴν περιουσία τοῦ μοναστηρίου... Είναι δὲν είνε δῆλη δάνεισης κάποιας στὴν καλόδερο δέσμα διστάση καὶ δὲν σου τὰ ἐπέστρων πειά;

— Αλήθεια είνε, ἀποκρίθηκε μὲ κάποια ταραχή ὁ ήγούμενος, δὲ οποῖος ἔθυμητηκε ἀμέσως τὸ παλῆ της διαρρόδες μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν ἀνθρώπον διαστάσης της περιουσίας του, τὸν μοναστηρίου... Είναι δὲν είνε δῆλη δάνεισης κάποιας στὴν καλόδερο δέσμα διστάση καὶ δὲν σου τὰ ἐπέστρων πειά;

— Άλλησια είνε, ἀποκρίθηκε μὲ κάποια ταραχή ὁ ήγούμενος, δὲ οποῖος δέν εἶχε διέλει τὴν πέραστα τὸν διαρρόδες μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν ἀνθρώπον διαστάσης της περιουσίας του, τὸν μοναστηρίου... Είναι δὲν είνε δῆλη δάνεισης κάποιας στὴν καλόδερο δέσμα διστάση καὶ δὲν σου τὰ ἐπέστρων πειά;

— Στάσου, στάσου, τοῖ είπε δὲ τὸν Πάπα θέλοντας νὰ σταματήσῃ τὸ ιδιοεργό τοῦ ήγούμενου. 'Ο καλόδερος ἔκεινος, στὸν οποῖον ἐδύνεσε πρὸ ἐτῶν τὰ δέκα διστάση, μινον ἔγων...

Ο ήγούμενος, ἀκοντάστη αὐτὰ τὰ λόγια, ἔπεισε στὰ πόδια τοῦ Πάπα γονατιστὸς καὶ τοῦ ζητούσης συγχωρησης γιὰ τὶς προσδηλητικές φράσεις ποὺ είχε ἐκποιήσεις ἀναντίον του.

Ο Πάπας δημος τὸν ἐπόρτασε νὰ σπωθῇ καὶ μὲ ἀπειρι καλοσύνην τοῦ είπε:

— Καὶ καρό τῆς διοτιχίας μου ἐσύ βρεθῆκες ἀπ' δύλους νὰ μένη ἀληρούντη. Γι' αὐτὸν κι' ἔγω σὲ δέσμου μάτι τῷρα μ' εὐχαριστίστησι στὰ ἀνάποδα μου, δητοι μπορεῖς νὰ μείνης δυσ θέλεις καὶ νὰ τούχης δύλων τῶν διαποτίσεων. Πρὸ δύλων ἀκούσα αὐτὸν τὸ στόμα σου δητὶ δὲν έχεις καλές σχέσεις μὲ τὸν ἐπίσκοπον σου.

Επιθυμῶ νὰ συμφιλωθῆς μαζέν του, γιατὶ αὐτὸν δητὶ δημόρα σὲ διοικέσθη συνάδελφο του.

